IV. Unitatea Creștină, Soluția logistică, Coordonatele ortodoxe ale dialogului ecumenic (Necesarul)

Ep. 8, Un program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic

Septembrie 2025

Doru Nastasă

Ep. 8, Un program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic

Rezumat

Podcastul are două părţi, un scurt status al managementului Ecumenismului (cu repere din CMB, Toronto, BEM, Creta) şi necesarul acestei discuţii, definirea unui program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic. În prima parte am încercat să arăt lipsa de direcţie la nivel de management din instituţiile actuale ale Ecumenismului, lipsa de înţelegere a problemei de rezolvat şi lipsa de coerenţă de management generală. În partea a 2-a am propus un cadru de management general, care să poată gestiona în mod autentic o discuţie despre dialogul ecumenic, care să nu permită degenerarea discuţiei şi care să aducă în timp o soluţie teologică (contribuţii), o teologie intermediară necesară dialogului şi un cadru de dialog care să poată fi util acestui scop.

Ep. 8, Un program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic (1)

Cuprins

I. Statusul actual al managementului dialogului ecumenic din CMB şi al dialogurilor bilaterale

1. Ce aşteptăm de la o discuţie despre managementul dialogului ecumenic?
2. O analiză la nivel de management a CMB. Viziunea şi misiunea CMB
3. Adunările CMB şi semnificaţia acestora la nivel de management
4. Declaraţia de la Toronto şi semnificaţia acesteia la nivel de management
5. Documentul B.E.M şi semnificaţia acestuia la nivel de management
6. Ortodoxia, la nivel de management, în cadrul general al Ecumenismului, în CMB şi dialogurile bilaterale
7. Blocajele şi limitările majore ale construcţiei de management actuale din Ecumenism.

Ep. 8, Un program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic (2)

II. Un program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic

1. Obiectivele şi beneficiile mari ale programului de management
2. Direcţiile mari la nivel de management
3. Presupunerile actuale ale dialogului ecumenic
4. Criteriile funcţionale ale programului
5. Manifestul unui dialog ecumenic ortodox. Principiile ortodoxe de participare la dialogul ecumenic
6. Managementul soluţiei teologice
7. Managementul soluţiei logistice
8. Managementul acordului-unităţii Bisericii
9. Managementul general al programului de dialog
10. Managementul riscurilor
11. Managementul problemelor şi presupunerilor
12. Fazele unui program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic
13. Resursele necesare programului.

I. Statusul actual al managementului dialogului ecumenic din CMB și al dialogurilor bilaterale

1. Ce aşteptăm de la o discuţie despre managementul dialogului ecumenic? (1)

Aşteptările de la o astfel de discuţie, sunt:

1. Să identifice corect dimensiunile de management ale discuţiei
2. Să identifice starea actuală la nivel de management
3. Să poată da coerenţă întregii discuţii.

Dimensiunile discuţiei:

1. Dimensiunea de **problematizare teologică**: definiţia, identificarea şi problematizarea corectă a problemei.
2. Dimensiunea **teologică/de convergenţă**: identificarea de direcţii şi strategii de soluţionare în zona de argumentare, analiză, comunicare, integrare exterioară, abordare sistemică, altele.
3. Dimensiunea **logistică** a discuţiei: managementul soluţiei logistice, definirea unui program şi instituţii ortodoxe pentru managementul dialogului ecumenic, stabilirea cadrului şi a limitelor ortodoxe ale unei astfel de iniţiative.
4. Dimensiunea de **acord-unitate a Bisericii**. Aici este nevoie de un Sinod, de un program larg de monitorizare şi acord cu Biserica
5. Dimensiunea de **management general** al dialogului ecumenic.

1. Ce aşteptăm de la o discuţie despre managementul dialogului ecumenic? (2)

1. De unde plecăm în discuţia de management? De la a înţelege abordarea de management din instituţiile actuale şi din evenimentele şi actele majore apărute în timp.
2. Trebuie înţeles în ce direcţie se îndreaptă instituţiile şi actele actuale din Ecumenism.
3. Ca repere importante în discuţia despre management am adus următoarele:
    1. CMB – instituţie principală coordonatoare a unor discuţii despre dialogul ecumenic, cu o viziune, misiune, dar şi abordare instituţională specifică.
    2. Adunările CMB – direcţii principale de management, care arată în ce direcţie se îndreaptă instituţia.
    3. Toronto – manifest important al Ecumenismului de tip CMB.
    4. BEM – act fundamental de soluţie a Ecumenismului de tip CMB.
    5. Creta – act fundamental de direcţionare ortodoxă, eroare şi direcţie greşită a Bisericii.

2. Viziunea şi misiunea CMB. Analiza la nivel de organizaţie şi management a CMB

1. Viziunea CMB: „unitatea vizibilă” a tuturor confesiunilor creştine. Adică propune unitatea creştinilor, pe premisa eclesiologică implicită, de facto, a „egalităţii eclesiologice a tuturor confesiunilor”.
2. Misiunea organizaţiei este de a împlini viziunea sa. CMB nu este o organizaţie construită pentru găsirea adevărului, ci este o organizaţie construită pentru realizarea misiunii sale, de unitate vizibilă. Toate mecanismele interne sunt construite pentru a sprijini viziunea şi misiunea acesteia. Tot ce a produs CMB în istorie este pentru aceste coordinate:
    1. Toronto descoperă deplin premisa eclesiologică de egalitate interconfesională.
    2. B.E.M. este un document pentru minimalism teologic, care arată că doar trebuie o soluţie tactică, un acord, ceva care să „funcţioneze” pentru participanţi.
    3. Adunările C.M.B. sunt doar visări teologice pe diferite subiecte, nicidecum o înţelegere a problemei rădăcină de rezolvat, sunt o pierdere a 100 de ani în direcţii greşite.
3. Astăzi CMB nu se ocupă de adevărul creştin, ci este o instituţie care se ocupă de o **comuniune extinsă, interconfesională şi interreligioasă, de comuniune socială**, nereuşind să înţeleagă problema de rezolvat, care construieşte în paralel o **mişcare/religie/biserică universală a unităţii**.
4. CMB nu este o instituţie inofensivă în Ecumenism, nu produce doar entropie şi o discuţie dezorganizată. Este o instituţie care **sădeşte în paralel, prin propria viziune şi misiune, seminţele unei unităţi universale în minimalism, relativism şi sincretism, religia ecumenistă**. CMB produce în sine o religie nouă.

3. Adunările CMB și semnificația acestora la nivel de management (1)

Lista adunărilor CMB este:

1. Amsterdam, 1948, *„Dezordinea omului şi planul lui Dumnezeu”*
2. Evanston, 1954, *„Hristos, speranţa lumii”*
3. New Delhi, 1961, *„Hristos, lumina lumii”*
4. Uppsala, 1968, *„Eu fac toate lucrurile noi”*
5. Nairobi, 1975, *„Iisus Hristos eliberează şi uneşte”*
6. Vancouver, 1983, *„Iisus Hristos, viaţa lumii”*
7. Canberra, 1991, *„Vino, Duhule Sfânte, reînnoieşte toată creaţia”*
8. Harare, 1998, *„Să ne întoarcem la Dumnezeu în bucuria speranţei”*
9. Porto Alegre, 2006, *„Transformă lumea, Doamne, în ha-rul tău”*
10. Busan, 2013, *„Dumnezeul vieţii ne conduce la dreptate şi pace”*
11. Karlsruhe, 2022, *„Dragostea lui Hristos mişcă lumea spre reconciliere şi unitate”*.

1. Titlul şi subiectul adunărilor sunt tipic din manualele protestante, cu tematică specific protestantă. Sunt impregnate de viziunea CMB, de „reconciliere şi unitate”. CMB nu poate gândi decât în aceşti termeni, de reconciliere a tuturor.
2. **Problema acestor adunări este lipsa de direcţionare autentică necesară dialogului ecumenic**. CMB ca instituţie nu poate direcţiona corect o astfel de discuţie.

3. Adunările CMB și semnificația acestora la nivel de management (2)

Care erau primele puncte şi direcţiile care trebuiau acoperite de o astfel de instituţie, precum CMB?

1. Definiţia problemei divergenţelor argumentului teologic interconfesional. Era punctul zero de acoperit.
2. Problematizare în toate dimensiunile, a naturii divergenţelor.
3. Direcţii de soluţionare.
4. Metoda dialogului ecumenic. Aici trebuia adusă o organizare și metodă argumentativă.
5. Cadrul logistic al dialogului, protecţia universală a unei astfel de discuţii, stabilirea statutului şi poziţionării eclesiologice corecte a participanţilor la dialog. Ce s-a făcut la Toronto trebuia făcut mult mai precis de Ortodoxie.
6. Cadrul logistic al dialogului, principii pentru un dialog fructuos.
7. CMB nu a înţeles că discuţia trebuie mutată de la tactică la strategie, de la demonstraţii teologice istorice la înţelegerea strategiilor demonstraţiilor curente și la dezvoltarea unor instrumente de progres. CMB nu a înţeles și nu ştie de fapt cum să gestioneze problema pe ansamblu, la nivel de arhitectură de soluţionare.

4. Declarația de la Toronto și semnificația acesteia de la nivel de management

1. Declaraţia de la Toronto (sau manifestul protestant al Ecumenismului actual) este cel mai clar mod de a vedea agenda şi generarea Ecumenismului actual:
    1. Afirmă că toate entităţile care aparţin CMB sunt biserici şi construieşte toată misiunea CMB pe premisa eclesiologică a egalităţii tuturor confesiunilor creştine.
    2. Afirmă egalitatea şi legitimitatea eclesiologică a acestora.
    3. Arată rolul CMB de a facilitatea unitatea vizibilă a acestora.
2. Declaraţia de la Toronto este o reafirmare a agendei Ecumenismului actual protestant din CMB. Confirmă soluţia de facto a CMB.
3. Cel mai rău în Toronto este că se setează premisele de soluţie prin reconciliere teologică. Pe scurt, la nivel de management, vedem un management greşit, care nu reuşeşte să identifice problema de rezolvat, nivelele la care aceasta se rezolvă, şi care degenerează în abordări prin compromis, conform neînţelegerii protestante a subiectului. Se creează o premisă eclesiologică şi un manifest care direcţionează din capul locului greşit întreaga discuţie.

Link:

https://archived.oikoumene.org/en/resources/documents/central-committee/ 1950/toronto-statement.html, https://ortodoxiacathlica.com/blog/2022/12/ 15/declaratia-de-la-toronto/

5. Documentul B.E.M. și semnificația acestuia la nivel de management. Deriva CMB, dovedită prin document

1. Documentul B.E.M. este unul dintre cele mai greşite documente produse de CMB. Confirmă integral direcţia greşită a instituţiei.
2. Ce a încercat să rezolve documentul? A încercat să obţină covergenţă, printr-un acord asupra a trei puncte importante eclesiologice. Documentul propune o discuţie despre **minimalism teologic, un minimalism care să ducă la „unitate vizibilă", printr-un „acord" pe subpunctele botez, euharistie, minister-slujire**.
3. Documentul dovedeşte că CMB este în direcţia greşită de soluţionare, că nu a înţeles paradigma corectă de soluţionare, că în loc de soluţionare produce compromis. CMB lucrează nu pentru soluţionarea autentică a problemei, ci prin compromis.
4. La nivel de management, **documentul B.E.M. este o iniţiativă de a oferi un fundament de minimalism**, peste care să se poată construi o „unitate vizibilă", întemeiată în minimalism.
5. **Problema #1:** O problemă descoperită de documentul B.E.M. este că nu s-a înţeles problema de rezolvat din dialogul interconfesional şi s-a trecut deja la soluţii de compromis, minimalism.
6. **Problema #2:** O altă problemă evidenţiată de document, este că nu există o direcţionare autentică în CMB şi în Ecumenism.
7. **Problema #3:** Ca direcţie generală, astfel de propuneri sunt absurde, de domeniul absurdului. Sunt încercări incoerente de compromis, de consens, de minimalism acceptat universal. Arată incoerenţă generală, de abordare a discuţiei. O astfel de direcţionare, precum consensul pe un număr redus de puncte, nu este o opţiune viabilă pentru Ecumenism. CMB nu produce de fapt direcţionare teologică autentică, ci doar entropie, dezorganizare generală, neînţelegere a ce trebuie rezolvat.

6. Ortodoxia la nivel de management, în Ecumenism, în CMB, dialogurile bilaterale și Creta

1. Ecumenismul actual nu a plecat de la întrebarea *ce problemă rezolvăm?*, ci a plecat de la parcurgerea cuprinsului manualelor de teologie. Nici Ortodoxia nu a procedat spre înţelegerea problemei, ci a procedat identic, în inerţie.
2. Nepornind de la definiţia problemei, Ortodoxia a fost atrasă într-o tulburare generală, care nu înţelege problema de rezolvat. Şi de aici, din lipsa de problematizare şi de soluţie, Ortodoxia a ajuns să fie atrasă în compromisuri, depăşiri de limite.
3. La nivel de management Ortodoxia nu a reuşit să aducă o construcţie de dialog proprie, bine definită, care să pornească de la problema de rezolvat. Ortodoxia nu a reuşit să aducă o construcţie paralelă CMB, Toronto, BEM. Aceste construcţii de management, total greşite, ar fi trebuit să aibă un corespondent legitim şi corect în Ortodoxie.
4. Ortodoxia este un spectator pasiv în degenerarea universală a discuţiei, nereuşind să o controleze, să o stăpânească. Şi asta datorită refuzului de a se deschide discuţia. **Incoerenţa de management atât din CMB, dar şi cea din Ortodoxie**, se vede în lungul şir de decizii luate ad-hoc, la faţa locului, în care nu se urmăreşte o strategie generală de soluţionare, ci se inventează la faţa locului surogate, se lucrează în valul CMB.
5. Blocajul universal al Ecumenismului vine din inexistenţa unei abordări de management care să dea coerenţă discuţiei. Iar Ortodoxia nu are coerenţă la nivel de management nici astăzi, lucru dovedit la Creta, unde trebuia să se vadă coerenţă de management şi tot ce s-a văzut a fost repetarea unui fond istoric incorect de idei de pe subiect.

7. Blocajele şi limitările majore ale construcţiei de management ortodoxe actuale din Ecumenism

Există 4 dimensiuni în care există blocaje:

1. Blocajul instituţional. După 100 de ani de Ecumenism suntem exact de unde am plecat, dar mai rău, nu avem problema explicată. Instituţia nu a înţeles problema, dimensiunile acesteia, nu poate debloca niciunul dintre blocajele istorice.
2. La nivelul problemei teologice, dialogul ecumenic nu are o cuprindere a problemei pe care încearcă să o rezolve.
3. La nivelul cadrului logistic, cadrul actual este răspândit în nenumărate instituţii, neavând coerenţă pe ansamblu.
4. Acordul-unitatea Bisericii. Ortodoxia nu este în acord asupra direcţiei în care se merge în dialogul ecumenic. Există două părţi mari în această dispută, care trebuie aduse la aceeaşi masă de dialog, pentru a se obţine unitate şi acord în această problemă.

Ortodoxia nu are un program de management viabil, în care să se adreseze aceste blocaje.

II. Un program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic

1. Obiectivele și beneficiile mari ale programului de management

1. Problematizare – identificarea problemei de rezolvat în discuţia despre unitatea creştină
2. Soluția teologică – găsirea de soluții și strategii de soluționare
3. Soluția logistică – crearea unui cadru autentic pentru dialogul ecumenic, care să nu producă prejudicii niciunuia dintre participanţi, care să fie benefic întregii discuţii
4. Unitatea Bisericii în această inițiativă.

Ce ne dorim de la un astfel de program de management este ca prin acţiunile luate să aducă protestantismul și catolicismul în unitatea Bisericii. Ne dorim ca un astfel de program să nu poată degenera în diferite inițiative care nu au sens din punct de vedere ortodox, care să sădească sau să potenţeze în exteriorul Bisericii o erezie universală, bazată pe conceptul de unitate.

Dacă astăzi pui întrebarea ***Ce problemă rezolvăm în dialogul ecumenic?*** se face o liniște totală în teologie. Iar în istorie a fost o liniște totală și nu s-a pus responsabil această întrebare, pentru că istoria nu a avut capacitatea să rezolve problema.

2. Direcţiile mari la nivel de management ale unui program ortodox

Componente:

1. Comisie soluţie teologică. Deschiderea largă internă a discuţiei spre problematizare, discutare strategii de soluţionare, contribuţii teologice interne relevante, forumuri de lucru pe diferite direcţii/subiecte.
2. Comisie logistică. Va trebui să asigure cadrul de dialog ecumenic. Va trebui să poată gestiona corect riscurile, protecţia acestei discuţii, să evite degenerarea acesteia într-o apocalipsă religioasă universală. Va trebui să facă un management general al riscurilor.
3. Comisie distribuire teologie ortodoxă. Este necesar ca teologia ortodoxă să fie pusă la dispoziţie online, pentru accesibilitate, pentru a facilita în dialogul ecumenic o comunicare şi fluiditate a informaţiei, pentru a nu bloca discuţiile în lipsa de acces la resursele ortodoxe.
4. Comisie de management. Are responsabilitatea de a asigura managementul general, acordul şi unitatea cu Biserica, coerenţa generală a întregului program. Are obligaţia de a asigura pentru întreaga Ortodoxie un cadru în care să se aşeze un fundament şi o direcţie autentică de soluţionare. Are obligaţia împlinirii unui Sinod.

Managementul întregii iniţiative trebuie asigurat de un manager de program care să poată da coerenţă întregii discuţii.

3. Presupunerile actuale ale dialogului ecumenic

Principalele presupuneri actuale ale dialogului ecumenic, care fac parte din logica actuală de funcţionare a dialogului:

1. Ortodoxia are astăzi soluţia unităţii creştine, în istoria sa.
2. Istoria este egală cu soluţia unităţii creştine, că are instrumentele şi informaţia necesare problemei.
3. Dogmatica este actorul principal în soluţionarea problemei problemei convergenţei argumentative.
4. Instituţiile actuale de management sunt viabile şi au sens la nivel de management.

Ce avem astăzi în Ecumenism este doar o construcţie bazată pe o listă de presupuneri istorice greşite. De aceea întreaga construcţie din Ecumenism este şi nefuncţională şi greşită, pentru că nu va putea produce decât degenerare.

4. Criteriile funcţionale ale unui program ortodox de management al dialogului ecumenic (1)

1. Este nevoie despre o discuţie despre criteriile funcţionale ale unui program ortodox, pentru că este mult de muncă şi e nevoie de direcţionare.
2. Lista criteriilor funcţionale este adăugată mai jos.

4. Criteriile funcţionale ale unui program ortodox de management al dialogului ecumenic (2)

1. **Criteriul premiselor-obiectivelor** – este necesar un dialog potenţat de obiective realiste. Obiectivul realist al dialogului este claritatea şi convergenţa creştină prin claritate teologică.
2. **Criteriul organizării, al structurii organizaţionale** – este necesară o structură organizaţională care să funcţioneze aliniat cu scopul dorit. CMB nu este un cadru organizaţional care să potenţeze o astfel de discuţie.
3. **Criteriul teologic** - Direcţionarea principală a eforturilor trebuie să fie teologică.
4. **Criteriul focusului** - Un dialog cu sute de participanţi nu va duce niciodată nicăieri.
5. **Criteriul funcţional metodologic** - Un dialog trebuie să vină cu o metodologie generală care să potenţeze progres, analiză, stocare a documentelor produse, o abordare incrementală, publică, transparentă, pentru a aşeza nivel de progres peste nivel de progres.
6. **Criteriul funcţional intern** - Ortodoxia ar trebui să aducă printr-un efort intern teze referinţă pe diferite puncte majore.
7. **Criteriul unei agende coerente a programului de dialog – faze de desfăşurare.**
8. **Criteriul conştiinţei Bisericii** – Biserica trebuie să accepte cadrul, formatul, rezultatele, maniera în care se desfăşoară un dialog ecumenic. Nu se poate lucra în întuneric şi ascuns de Biserică.
9. **Criteriul oportunităţii** – Un dialog este o investiţie pentru Ortodoxie, care în loc să ne aducă o pagubă şi prejudicii ar trebuie să aducă un fundament de progres teologic.
10. **Criteriul unităţii** – Ortodoxia poate asuma o unire-unitate doar prin împlinirea condiţiile sale teologice pentru unitate. Catolicii şi protestanţii trebuie să se întoarcă în unitatea Bisericii. Nu trebuie să existe discuţii despre compromis.

5. Manifestul unui dialog ecumenic ortodox. Principiile ortodoxe de participare la dialogul ecumenic

1. **Obiectivul** dialogului ecumenic este convergența argumentului teologic. Viziunea unui dialog ecumenic este legată de adevăr şi convergență argumentativă, pentru a ajunge la adevărul creştin. Misiunea unui program ortodox pentru dialog ecumenic este de a crea cadrul corect de desfăşurare al unui dialog ecumenic.
2. **Poziționarea eclesiologică a participanților la dialog**. Nu se poate crea un fundament de recunoaşterea eclesiologică a legitimității eclesiologice a altor confesiuni, pentru a nu fi contrară scopului, de a ajunge la adevăr.
3. **Dialogul** va căuta funcționarea după un *set de criterii de funcționare şi eficiență*, ca parte dintr-un program de dialog. Va căuta în primul rând identificarea problemei de rezolvat, strategii de soluționare, identificarea unei metode şi organizări argumentative. Va căuta protecția unei astfel de discuții, pentru a nu degenera în inițiative greşite de unitate.
4. **Instituția** care va facilita dialogul va căuta direcționarea corectă a acestuia, pentru a aduce un accent mare pe identificarea naturii problemei divergenței argumentului creştin (argumentare în mare). Accentul dialogului trebuie să fie pe problematizare şi nu negociere-reconciliere.
5. **Participanții la dialog** – trebuie înțeles că fiecare vine cu o mărturie teologică creştină independente şi fiecare are o abordare diferită, care poate duce în alt loc decât cel sperat. Trebuie evitată degenerarea discuției.
6. **Inițiativele** din dialog ale confesiunilor nu pot leza conştiința teologică şi eclesiologică a propriilor credincioşi şi trebuie făcute în acordul confesiunilor. Pentru Ortodoxie, o inițiativă de dialog trebuie condusă după spiritul ortodox şi în acordul credincioşilor.

Acest manifest trebuia să fie setul de principii fundamentale ale unui dialog în spirit ortodox, trebuia să fie fundamentul principial al inițiative. Ce a încercat CMB în Toronto trebuia adus din partea Ortodoxiei, într-o formă care să aibă sens.

6. Managementul soluției teologice (1)

Obiective:

1. Definiţia şi identificarea naturii problemei convergenţei argumentului creştin interconfesional
2. Identificarea de direcţii şi strategii de soluţionare
3. Crearea unei metode şi a unei organizări argumentative a dialogului, alături de analiză şi integrare exterioară.

4. Fiecare dintre problemele mari ale discuţiei trebuie luată şi soluţionată.
5. Ca primă problemă ar trebui adresată comunicarea în teologie, unde ar trebui făcut un studiu referitor la terminologia ortodoxă, la termen, concept, noţiune primară, categorie, unde să se evidenţieze dificultăţile terminologiei ortodoxe şi să se propună o soluţie pentru gestionarea acestei probleme. A lucra cu termeni general (Biserică, Tradiţie, adevăr, identitate, dogmă), neînţeleşi în exterior, este o problemă exploatată de alte confesiuni.
6. Pentru argumentare este nevoie de a se crea o organizare şi metodă argumentativă, o poziţie argumentativă ortodoxă.
7. Pentru catolicism şi protestantism este nevoie de consolidarea şi rescrierea mai clară a tezelor principale ale dialogului ecumenic.
8. Alte probleme specifice dialogului trebuie luate şi identificate, dar şi gestionate corespunzător, pentru soluţionare.
9. Este nevoie să fie creată o teologie intermediară, dedicată dialogului ecumenic.

6. Managementul soluției teologice (2)

Implementare:

1. Grupuri de lucru largi, pentru toate punctele de mai sus
2. Comunicare şi teologie. Trebuie adresată problema termino-teologiei.
3. Argumentare. Trebuie creată o metodă, poziţie şi organizare argumentativă.
4. Catolicism. Trebuie reevaluaate teze Primat, Filioque, Harul necreat/creat, mărturia harului şi a comuniunii, eclesiologie, dintr-o perspectivă integrativă.
5. Protestantism. Trebuie reevaluată teza, din perspectivă de argumentare şi comunicare.
6. Tehnici de facilitare, tehnici auxiliare necesare dialogului ecumenic.
7. Crearea unei liste de probleme de rezolvat şi adresarea pas cu pas a acestora.

Rezultate:

1. Un set de analize şi documente care să răspundă specific la fiecare punct anterior, un set de analize care să poată fi folosit în dialogul ecumenic.
2. O teologie intermediară.
3. Documente care să poată fi publicate online, ca parte a unei teologii produse de Biserică pentru dialogul ecumenic.

7. Managementul soluției logistice

Obiective:

1. Crearea unui cadru corect de dialog, managementul riscurilor și al protecției teologice necesare pentru această inițiativă, lucrarea după niște principii viabile de dialog.
2. Utilizarea unei metode corecte a dialogului, a unei metode argumentative, care să fie fundament pentru un cadru de dialog productiv
3. Obiectivele în dialog sunt:
    1. Înțelegerea statusului curent al teologiei ortodoxe, în dimensiunile argumentare, analiză, integrare exterioară
    2. Înțelegerea limitărilor curente la nivel de argumente, a blocajelor în argumentare, și marcarea acestora pentru soluționare internă
    3. Crearea unui set de documente pentru a captura corect statusul dialogului
    4. O abordare incrementală a dialogului, care să marcheze precis discuțiile dar și rezultatele acestora.

8. Managementul acordului-unității Bisericii

Obiective:

1. Să existe o soluţie la această discuţie despre dialogul ecumenic
2. Să fie pace şi unitate în Biserică
3. Să se deschidă discuţia despre soluţionarea problemei în întreaga Biserică, o astfel de problemă implicând o soluţie mult mai largă decât teologia istorică, presupunând, conform părintelui Stăniloae, o dezvoltare teologică specifică, dezvoltare care nu a fost adusă până astăzi şi care va putea fi adusă doar într-o deschidere excepţional de largă a discuţiei.

Cum:

1. Un Sinod al Unităţii Creştine, în care să se dezbată toate aceste dimensiuni mari ale discuţiei
2. Un program de management ortodox, care periodic, în fiecare an, să aibă o discuţie largă cu Biserica pe subiect, pentru a exista unitate şi pace în toată această iniţiativă. Este prea sensibilă discuţia pentru a se preta la surogate sau la soluţii cu jumătăţi de măsură, la forţare instituţională.

9. Managementul general al programului de dialog

Ce presupune managementul general al programului de dialog? Presupune ca obiective:

1. Sunt acoperite la nivel de management toate direcţiile şi dimensiunile acestei discuţii
2. Există un cadru corect de desfăşurare a acestora, un progres, o direcţie coerentă
3. Există progres pe termen lung
4. Acoperirea presupunerilor, riscurilor, blocajelor şi problemelor generale, la nivelul întregului program, pentru a fi soluţionate şi deschise corect discuţii de soluţionare.

Cum trebuie realizat managementul?

1. O comisie de management va evalua continuu activitatea pe ansamblu a tuturor componentelor discuţiei, pentru a se asigura că există viabilitate în toate direcţiile.
2. Blocajele, problemele, riscurile vor fi identificate şi gestionate pentru soluţionare.

Care este rezultatul tangibil al acestui management?

1. Urmărirea, monitorizarea şi controlul corect al programului.
2. Identificarea precisă, rapidă a blocajelor, a naturii acestora. Reacţia corectă şi rapidă la diferite probleme apărute pe parcurs
3. Coerenţă pe ansamblu a managementului acestei iniţiative.

10. Managementul riscurilor

Orice program are o componentă importantă, aceea a managementului riscurilo.

1. **Riscuri teologice:**
    1. Neidentificarea corectă a problemei de rezolvat şi a problematizării necesare
    2. Neidentificarea direcţiilor şi strategiilor de soluţionare.
2. **Riscurile logistice ale dialogului:**
    1. Crearea unui cadru de lucru nefuncţional pentru dialog
    2. Negestionare corectă şi la timp a problemelor pe parcurs
    3. Degenerarea discuţiei.
3. **Riscuri legate de acordul-unitatea Bisericii:**
    1. Pierderea în timp a unităţii şi acordului cu Biserica în iniţiativă
    2. O reacţie largă a Bisericii, o neînţelegere a iniţiativei dialogului ecumenic.
4. **Riscuri legate de managementul general al discuţiei:**
    1. Management ineficient şi direcţie generală greşită.

Cum trebuie gestionate în general aceste riscuri? Prin monitorizarea şi reevaluarea periodică a rezultatelor programului.

11. Managementul problemelor și presupunerilor

Obiective:

1. Crearea și articularea precisă a listei de probleme existente în discuția despre dialogul ecumenic/Ecumenism și gestionarea distinctă a fiecăreia dintre acestea.
2. Gestionarea presupunerilor istorice din subiect.
3. Presupunerile istorice sunt 1. că istoria poate rezolva problema,, 2. că teologia poate rezolva singură problema, 3. că printr-un circuit teologic închis se poate obține necesarul de integrare și soluționare, 4. că există management suficient pentru a rezolva problema.

Detalii:

1. Problemele din dialogul ecumenic/Ecumenism își fac veacul de milenii în discuție și nu sunt precis articulate și nici soluționate. „Dialogul" nu este o decât o retorică de neînțelegere a ce se rezolvă. În mod real îți trebuie o precizie mult mai mare în articularea problemelor.
2. Orice program are o secțiune distinctă pentru gestionarea problemelor, pentru articularea precisă a acestora, pentru discutarea și înțelegerea acestora.
3. Există o listă largă de presupuneri în dialogul ecumenic, listă care trebuie contestată, tocmai pentru că în acest set larg de presupuneri stă blocajul instituțional. Blocajul instituțional stă într-un set larg de incertitudini întemeiate în presupuneri, cutume și obiceiuri istorice, care nu fac decât să dăuneze istoriei. Gestionarea distinctă a setului de presupuneri și incertitudini, discutarea, scoterea la suprafață a acestora, este pasul normal/firesc pentru înțelegerea și soluționarea acestora.

12. Fazele unui program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic, 5-10 ani (1)

1. Organizare program, 6-12 luni (An 1)
2. Sinod al Unităţii Creştine, care trebuie desfăşurat în paralel, pentru acordul/unitatea Bisericii (An 1, 2)
3. Desfăşurare internă program, 1-5 ani (dezvoltare teologică, dezvoltare internă a infrastructurii şi teologiei necesare, An 1-5)
4. Desfăşurare externă program, 5-10 ani (creare infrastructură autentică pentru comunicare teologie şi pentru dialog, An 6-10)

- Dacă programul este de succes, în 5-10 ani ar trebui să se vadă rezultatele:
  1. Convergenţă faţă de catolici în poziţia argumentativă adusă
  2. Început de convergenţă faţă de câteva confesiuni protestante
  3. Un astfel de program ar trebui să aducă rezultate în 5-10 ani.

- Protestanţii nu sunt legaţi de obligaţii instituţionale şi pot lua decizii mai rapid, de aceea o întoarcere ar trebui să fie mai rapidă pentru aceştia.
- Pentru catolici discuţiile pe o teologie cu putere de convergenţă discuţiile vor dura cel puţin 2-3 ani. Dar catolicii vor avea nevoie intern să îşi facă şi propriile Sinoade/discuţii asupra acestui lucru, după discuţiile teologice, discuţii interne care vor dura 1-2 ani cel puţin. De aceea pentru catolici, durata totală a unui program ar trebui să fie mai mare. Pentru a se lua o decizie de către catolici va dura un timp mai lung.

12. Fazele unui program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic, 5-10 ani (2)

- Un plan de management trebuie să conţină o evaluare de la cap la coadă, inclusiv acest aspect al luării unei decizii instituţionale.
- Dacă nu te încadrezi într-un astfel de program, soluţia ta teologică este greşită şi trebuie reevaluată. Până acum ar fi trebuit să fi avut deja câteva reevaluări majore ale abordării, dar şi schimbări de paradigmă de soluţionare. La fiecare 5-10 ani ar fi trebuit să se fi făcut o discuţie majoră de reevaluare.

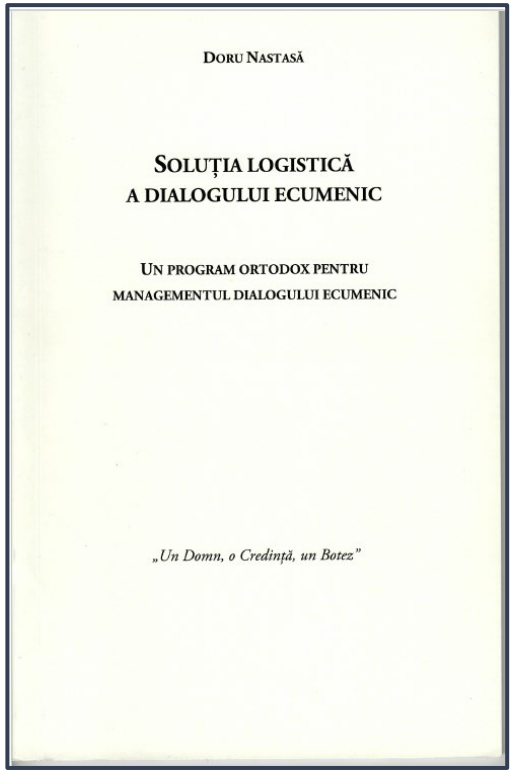
	An 1	An 2	An 3-5	An 6-10
Definire program	1			
Sinod problemă	1	2		
Dezvoltare soluţie teologică	1	2	3, 4, 5	
Comunicare soluţie online			3-5	
Dialog în limite ortodoxe			3-5	
Întoarcere protestanţi			3-5	
Întoarcere catolici				An 6-10

13. Resursele necesare unui program

1. Timp: 5-10 ani
2. Experţi: 500-1000.

14. Bibliografie

1. Doru Nastasă, *Soluţia logistică a dialogului ecumenic*, Editura Smart Publishing, 2024 – Un Program ortodox pentru managementul dialogului ecumenic.

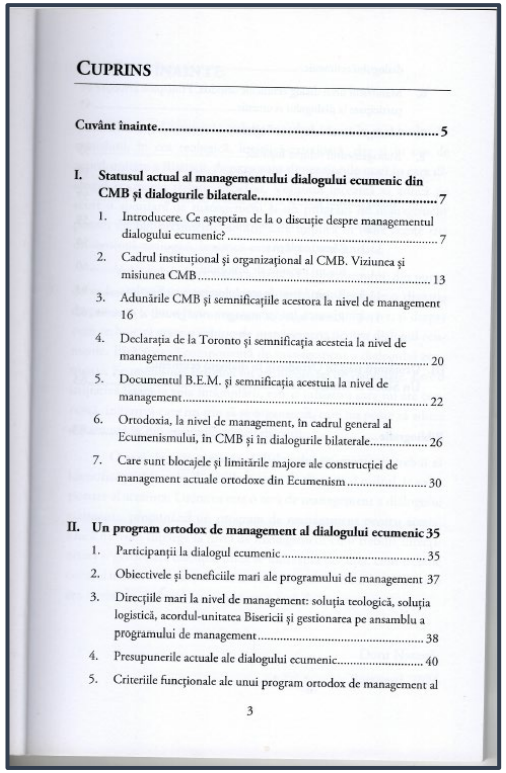

DORU NASTASĂ

SOLUȚIA LOGISTICĂ
A DIALOGULUI ECUMENIC

UN PROGRAM ORTODOX PENTRU
MANAGEMENTUL DIALOGULUI ECUMENIC

„Un Domn, o Credință, un Botez"

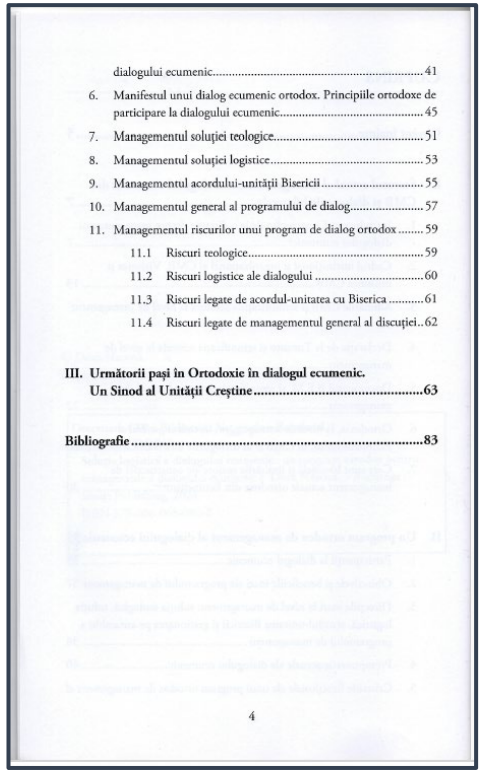
CUPRINS

Cuvânt înainte **5**

I. Statusul actual al managementului dialogului ecumenic din CMB şi dialogurile bilaterale **7**
1. Introducere. Ce aşteptăm de la o discuţie despre managementul dialogului ecumenic? 7
2. Cadrul instituţional şi organizaţional al CMB. Viziunea şi misiunea CMB 13
3. Adunările CMB şi semnificaţiile acestora la nivel de management 16
4. Declaraţia de la Toronto şi semnificaţia acesteia la nivel de management 20
5. Documentul B.E.M. şi semnificaţia acestuia la nivel de management 22
6. Ortodoxia, la nivel de management, în cadrul general al Ecumenismului, în CMB şi în dialogurile bilaterale 26
7. Care sunt blocajele şi limitările majore ale construcţiei de management actuale ortodoxe din Ecumenism 30

II. Un program ortodox de management al dialogului ecumenic 35
1. Participanţii la dialogul ecumenic 35
2. Obiectivele şi beneficiile mari ale programului de management 37
3. Direcţiile mari la nivel de management: soluţia teologică, soluţia logistică, acordul-unitatea Bisericii şi gestionarea pe ansamblu a programului de management 38
4. Presupunerile actuale ale dialogului ecumenic 40
5. Criteriile funcţionale ale unui program ortodox de management al

3

dialogului ecumenic 41
6. Manifestul unui dialog ecumenic ortodox. Principiile ortodoxe de participare la dialogului ecumenic 45
7. Managementul soluţiei teologice 51
8. Managementul soluţiei logistice 53
9. Managementul acordului-unităţii Bisericii 55
10. Managementul general al programului de dialog 57
11. Managementul riscurilor unui program de dialog ortodox 59
11.1 Riscuri teologice 59
11.2 Riscuri logistice ale dialogului 60
11.3 Riscuri legate de acordul-unitatea cu Biserica 61
11.4 Riscuri legate de managementul general al discuţiei.. 62

III. Următorii paşi în Ortodoxie în dialogul ecumenic. Un Sinod al Unităţii Creştine **63**

Bibliografie **83**

4

Unitatea Ortodoxă

Mulţumesc tuturor care au avut răbdarea să urmărească acest podcast.
Podcasturile sunt publicate pe platforma Unitatea Ortodoxă, youtube şi site.
Doamne ajută.

Unitatea Ortodoxă

Platformă ortodoxă de dialog pentru problemele mari ale Bisericii

YouTube: @unitatea-ortodoxa
Web: https://unitateaortodoxa.ro